

LÁMPÁS

A Lámpás újság minden Kedves Olvasójának áldott Feltámadás ünnepet kívánunk, amelyen nem csak

„hús”-t vehetünk (Hús-vét), hanem nagy örömet és Szentlelket is. Hiszen a Feltámadott Jézus mondta: „Vegyetek Szentlelket!” (Jn 20,22)

Szerkesztőség

TANÍTÁS

Hogyan szólít meg Téged Jézus?

Jézus a búcsúbeszédeiben ezt mondta tanítványainak: „Többé nem mondalak titeket **szolgáknak**, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ő ura. Titeket azonban **barátainnak** mondalak, mert mindaz, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek” (Jn 15,15).

A feltámadott Jézus pedig már ezt üzeni Magdalai Mária által a Húsvét utáni tanítványoknak: „menj az én **testvéreimhez** és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez (Jn 21,17).

Jézus tanítványai egyre közelebb kerülhetnek az Úrhoz. A **szolga** még nem érti, csak teszi ura parancsát. A **barát** már élvezzi a különleges kiválasztás és személyesség örömét. A feltámadás után azonban Jézus **családjába** kerülhetünk, mert Isten bűneink ellenére, Jézus áldozatáért befogadott bennünket. Legyünk méltók e csodához és örömmel hirdessük: Jézus feltámadt!

Dr. Tatai István

Bizonyságtételek

Imádkozni jó! ✠

Szeretnék mindnyájatokat bátorítani, hogy az imádság nem hiábavaló.

Olyan ember vagyok, aki sok mindenben, és sok mindenben lelkileg csalódtam. Több esetben teljesen értelmetlennek tartottam még az életemet is. A azonban, mivel hívő ember vagyok nem fordultam

rossz cselekvésekhez. Azt gondoltam, hogy a kitartás és a hit jó eredményt hoz. Hát mondhatom, így is lett.

Amit kértem imádságban, az mind jó eredményt hozott. Csak egy példát hozok fel: 40 év dohányzás után leszoktam szenvedélyemről, és azóta pár hónap alatt 42 kg-ról 54-re híztam. Imádságra sok negatív dolog pozitívvá változhat a családban, és számos más ügyben is. Azonban mindig türelemre van szükségünk, mert amit kérünk, az nem érkezik hirtelen. Néha éveket kell rá várni, de ha kitartunk, meg lesz annak gyümölcse, mert az imádságnak ereje van, és aki hisz és bíz, az nem csalatkozik.

Valusné Erika, Jobbágyi

A megbocsátás

2012 nyarán csomót találtak a mellemben. Rögtön Istenhez fordultam, és azt mondta, „Legyen az Úrban bizodalom” (Péld 22,19). „Mert van még jövőd és reménységed nem semmisül meg” (Péld 23,18). Isten a szívemre helyezte, hogy bocsánatot kell kérnem emberektől és meg kell tudnom bocsátani nekik.

Bennem volt Jakab 5,14-15: „Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte és kenjék meg olajjal az ÚR nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az ÚR felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.” Ennek tudatában így cselekedtem és megvallottam bűneimet. Az egyik keresztyén testvérem, a következő Igét kapta, amikor értem imádkozott: „De egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni” (Zsolt 37,36). Ezzel a reménységgel mentem kórházba, a műtét jó kimenetelű volt, az orvos azzal biztatott a jövőre nézve, hogy nem kell kemoterápia, sugár- és gyógyszeres kezelésre lesz szükség. Túl vagyok a kezelésen, a hajam ugyan hullott, de az ÚR Jézus szólt az egyik tanítás alkalmával, hogy ne aggodalmaskodjak, mert még a hajunk szálainak számát is számon tartja.

Egész betegségem alatt a gyülekezet imádságban

2 Lámpás

hordozott. Ebben a nehéz időszakban arra tanított Isten, hogy meg kell bocsátani, mert Ő is megbocsátott nekünk. El kell engednünk az embereknek a tartozást, mint ahogy az Atya is elengedte nekünk, mert csak így lehetünk szabadok. Emberileg ez nehéz lépés, de az ÚR ad hozzá erőt. Ő belevezet különböző helyzetekbe, hogy utat mutasson. Hálás vagyok az Úrnak, amiért meggyógyított!

Kati

Velem történt a csoda

2012. december 26-án agyi infarktust kaptam: a baloldali végtagjaim lebénultak. A hatvani kórházba kerültem, ahol némi biztató javulás kezdődött. Január 2-án végre hazamehettem. A javulás azonban megtorpant, tehetetlen állapotom stagnált. Január végén a kistarcsai rehabilitációs osztályra kerültem, ahol két hétig meglehetősen intenzíven tornáztattak, valamint infúziós terápiát adtak, gyógyszereket cseréltek. Javulni kezdett az állapotom. Ezután hétvégére hazaengedtek. Február 16-án délután 5 órakor éreztem, mintha az Úr kegyelme rám szállna: megmozdult a bal vállam, felkarom, alkarom. Elkezdtem tudni mozgatni a felső, majd alsó végtagomat, persze nem rögtön, mint egy egészséges, de már mozgott! Tudom, hogy ilyen csodálatos és gyors gyógyításra csak az Úr képes, ezért halleluját kiáltottam, és dicsőítettem Őt.

Azóta is fokozatosan érzem az Úr kegyelmét: megfelelően gyógyulok. A kórházba még visszamentem, s beszámoltam orvosaimnak a gyors javulásról. Csodálkoztak, mert két hét alatt nem szokott ilyen mértékű javulás történni. Alaposan megvizsgáltak, majd a megfelelő tudnivalókkal ellátva hazabocsátottak. Azóta is imádkozunk az Úrhoz, s dicsőítjük Őt. Áldassék az Ő neve!

Blaskovics József

Kelj fel és járj!

Évek óta már Hatvanban szolgáltunk. Nehéz pontosan megmondani okát, de időnként csípő ízületeim annyira begyulladtak, hogy alig tudtam járni. Sokat imádkoztunk gyógyulásért, hogy elviselhetőbb legyen a fájdalom. A gyulladással járó időszakokban a reggeli felkelés volt a legnehezebb. Előbb finoman be kellett „járatnom” ízületeimet, s csak utána tudtam felkelni.

Mintegy 15 évvel ezelőtt egy éjszaka álmot láttam. Méghozzá két bibliai álmot is egymás után. Az első álom a betesdai 38 éves betegéről szólt. Emberünk béna volt, de Jézus meglátogatta nyomorúságában. Ezt mondta neki: „*Kelj fel, vedd az ágyadat és járj*” (Jn 5,1-15).

Hajnaltájban egy másik álmot is kaptam. Péter és János a jeruzsálemi templomba igyekeztek, ahol egy sánta koldus tartoztatta fel őket az Ékes-kapuban. Az apostolok kérték, hogy *nézzén rájuk*, majd amikor Péter a beteg kezét megfogva felemelte, ezt mondta neki: „*a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!*”. Erre annak lába megerősödött, felugrott, talpra állt és járt, sőt ugrándozva dicsőítette Istent (ApCsel 3,1-10).

Amikor felébredtem az álomból, biztos voltam abban, hogy Jézus látogatott meg hajnalban, s most hinniem kell szavának. Vállaltam azt, amit már régen nem mertem megtenni: határozottan, minden „bejáratás nélkül”, felugrottam az ágyból. Megdöbbenve éreztem, hogy többé egyáltalán nem fáj a lábam. Tudom, hogy ott és akkor Isten csodáját éltem át, s azóta is gyógyult vagyok.

Isten érthetetlen szeretetéből néha testileg is gyógyít, mert meg akarja mutatni irgalmát és Jézus feltámadásának erejét így is rajtunk. A feltámadáskor majd minden üdvözült hívó személy meg fog gyógyulni. Akkor majd új testet kapunk. Akkor olyanok leszünk, mint Ő.

Dr. Tatai István

Beszámoló

Adomány a szegényeknek

Jézus a nemzetek megítélésakor figyelembe veszi azt is, hogy miként bántunk az éhezőkkel (Mt 25,35-40). A Péld 19,17-ben pedig ez áll: „*aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön...*”

Ezeket a gondolatokat követve elhatároztuk, hogy pár rászoruló megvendéglünk. Gyülekezetünk támogatásával olyan embereknek akartunk segíteni, akikről tudjuk, hogy életkörülményeik nagyon rosszak Lőrincin. Saját házuk nincsen, s csak idegen helyen húzzák meg magukat, meleg ételre még álmukban sem mernek gondolni.

Előzetes megkérdezésük alapján belevágtunk a főzésbe. Hatalmas adag nagyon finom babgulyás készült számukra, mely elkészítését egy kedves erdélyi származású testvérünk vállalta magára.

A megbeszélte időpontban vártuk a meghívottakat, de senki nem jelentkezett. Fél óra késéssel megérkezett első vendégünk, majd a barátja is. Nagy örömmel táltunk nekik. Rövid ima után neki is láttak. Hoztak ételhordót, azt is jól telepakoltuk. Kérdésünkre, hogy a többiek hol lehetnek, nem tudtak válaszolni. Mint kiderült, szégyellik a nyomorúságukat. Mint villám csapódott belénk a felismerés: nem is olyan könnyű segíteni! A jó szándék még nem minden.

Nem adtuk fel. Még pár embert felkerestünk és megvendéglünk egy tál étellel és más adományt is vihettünk nekik. A Péld 28,27 ezt mondja: „*nem fog*

3 Lámpás

szükkölni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt átok éri”.

Lengyel Attila

Fel a Sionra!

Január közepén abban a csodálatos élményben lehettem részem, hogy feleségemmel és néhány testvéremmel eljuthattunk Izraelbe. Utunkat Isten a 122. zsoltárral bátorította és áldotta meg „Az Úr házába megyünk! Lábunk megáll kapuidban Jeruzsálem.”

Már az első benyomásaim is megerősítettek abban, hogy Izraelben nem igazán mondhatja senki hitetlennek magát, még akkor sem, ha ateistaként és Isten nélkül éli életét. Az ország bibliai történelmében és modern jelenében is kézzelfoghatóan érzékelhető Istennek jelenléte. Ez a jelenlét nem csak lélekben érzékelhető koncentráltan. E föld kitapinthatóan hordozza Urunk hatalmának és erejének pecsétjeit. Számomra nagyon megérintő volt a Jordán folyónál tett látogatásunk, ahol Jézus is bemelegített. Ezen a helyen vonult be Józsué vezetésével Isten választott népe is a Kánaán földjére (Józsué könyve 3 rész). Feljebb haladva a Jordán völgyén láthattuk azt a helyet, ahol Isten megállította a Jordán folyását.

Meghatározó élmény volt a sírkertben sétálni és látni a Golgotát, illetve az ÜRES sírt. Ezen a helyen mélyen átjárt engem, hogy Jézus mit tett értem, értünk és a zsidó népért. Itt történt a történelem legnagyobb eseménye. Jézus szenvedett és meghalt értünk, de harmadnapon feltámadott és legyőzte a halált, hogy te, mi és a zsidó nép is, élhessen. Az ÜRES sír mellett egymás kezeit megfogva imádkoztunk és hálát adtunk megváltásunkért. Imádság közben megtapasztalhattam Isten atyai szeretetét és a Szentlélek lágy közelségét. Sok mindenről tudnék írni, mert rengeteg élményben volt részem, de a hely szűkössége miatt sajnos nem írhatok le mindent. Elgondolkodtatott az a tény, hogy a kb 5,4 millió zsidó lakosságból mindössze néhány tízezer Jézust elfogadó messiási zsidó él Izrael területén. Rögtön elkezdtem azon gondolkodni, hogy miként lehetek részese annak a feladatnak, hogy ettől sokkal több zsidó ember fogadja el Jézust, mint Messiást. Testvéreim feladatunk van! Feladatunk, hogy szeressük Izraelt és a zsidó népet, amelyre Isten különleges szerepet bízott az egész üdvtörténetben. A zsidóságnak és Izraelnek még fel kell ismernie, hogy a Názáreti Jézus a Messiása. Ezért, ha imával és böjttel, vagy bármely fizikai szolgálattal feladatot tudsz vállalni a zsidó nép ébredése ügyében, azt kétkedés nélkül tedd meg.

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek! Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban! Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked! Istenünknek, az Úrnak házáért is jót kívánok neked!” Zsolt 122 6-9

Kovács László

Betekintés szórványaink életébe (1. rész)

Apc

Hatvanhoz jelenleg 11 szórványközpont tartozik. Szórványközpont alatt azt értjük, hogy az adott szórványban rendszeres összejöveteleink vannak, s oda a környező településekről is bejárhatnak emberek. A szórványgondozás a múltban a lekipásztor mellett főleg az ifjú teológusok és segédlelkészek dolga volt. Ők kerékpárral, máskor vonattal látogatták a közösségeket, tartottak hitoktatást és istentiszteleteket. Az ifjak a kemény fizikai terhelés miatt nem bírták sokáig, ezért gyorsan váltották egymást. Anekdoták terjedtek el az állva tanuló teológusról, aki csak azért nem ült le, mert akkor rögtön elaludt volna a kimerültségtől. – Megjegyzem, teológus koromban egyetlen komolyabb kérésem volt csak Isten előtt szolgálati helyemmel kapcsolatban: Hatvanba semmiképpen nem szerettem volna kerülni. Isten azonban máshogy látta a dolgot: az elkészített időben megértettem: „engem is várnak a szigetek”.

Apc az anyagülekezettől 20 km-re található. Minden hónap negyedik vasárnapján du. fél 5-kor tartunk itt házi istentiszteletet Zoó Erzsébet hittestvérünk otthonában. Létszámunk 4-7 fő között mozog. Szeretem a vidám kis közösséget. Isten békessége és öröme lakik mindig köztünk. Az igehallgatás mellett Kálvin életét tanulmányozzuk, majd személyes életkérdéseinket beszélgetjük át.

A közösség különleges színfoltja Irénke néni. A derűsarcú idős asszony a Biblia szeretete mellett még egy különleges dologban jeleskedik. Naprakész minden Forma 1-es dologban. Nincs olyan hazai vagy nemzetközi futam, amiről ne tudna. Nyomon követi az összes versenyző karrierét, név szerint ismeri az élmézönyt, s a pontos eredményeket is.

Hálásan köszönjük kedves házigazdánk Erzsike néni befogadó szeretetét és az egész közösségnek hitben való kitartást és győzelmet kívánunk!

T. I.

Beszámoló a presbiteri munkáshétről

Március első hetében részt vehettem a mátraházi presbiteri héten, amelynek alapigéje ez volt: „Megáldalak, és áldás leszel” (1Móz 12,2). Az esti alkalmakon az irgalmas samaritanusról hallhattunk (Lk 10,25-37). – Meg kell tanulnunk a kérdéseket helyesen feltenni. Nem az a fő kérdés, hogy ki szeret engem, hanem sokkal inkább az, hogy én kinek segíthetek, tehát kinek is vagyok a felebarátja? Ha csak emberileg

4 Lámpás

akarunk segíteni egymásnak, akkor könnyen kiégünk, megjelenhet a gőg és elveszítjük örömmünket. Figyelnünk kell a történetbeli *rablókra* is. Ezek mindenkor valóságos veszélyt jelentenek. Ilyen rablók többek között szenvedélyeink és rossz természetünk is.

Csenki Zsuzsa a gyülekezeti szeretetszolgálatról szólt. Elmondta, hogy Jézusnak az egész ember fontos. Ő lett ennek a világnak fő diakónusa, mert a bűneset ellenére mindnyájunkért eljött és lehajolt hozzánk. Bárcsak mi is mindenkit Isten szeretetével szerethetnénk, engedve, hogy Krisztus hasson általunk Isten dicsőségére.

Csalók Emília

Anyagi dolgainkról

Istennek adunk hálát, hogy Egyházközségünk a 2012-es évet pozitív mérleggel zárhatta. Minden adakozó testvérünknek köszönjük, hogy kivette részét anyagi terheink hordozásából.

Az idei évre három jelentősebb befektetést tervezünk. Szeretnénk a mostani kazánházban egy második WC-ét létesíteni. További álmunk gyülekezeti nagytermünk modernizálása. Ha anyagi lehetőségek engedik, ott a mennyezetet szeretnénk kijavítani és úgy tűnik, hogy a két elhasználódott ablak cseréjére is szükség lesz.

Szórványainkról sem szeretnénk megfélekezni. Jobbágyi épületünk déli fala szorul javításra, Bátorterenyének pedig egy istentiszteleti hangszert szeretnénk vásárolni.

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljük szívünkön épületeink állapotát, mert ezek szépsége és használhatósága is Istent dicsőíti. Áldást és békességet kívánva,

Édes Zoltán
gondnok

Dr. Tatai István
lelkipásztor

M e g h í v á s

Húsvéti ünnepi istentiszteletek rendje

Hatvanban

- Nagypénteken: de. 10-kor és este 6-kor
- Nagyszombaton: du. 4-kor a gyermekek és a bábcsoport szolgálatával
- Húsvét mindkét napján de. 10-kor

Szórványokban (a szokásos alkalmakon túl)

- Húsvét első napján: Heréden fél 9-kor; Jobbágyiban 3-kor; Taron fél 5-kor;
- Húsvét második napján: Szirákon 10-kor

Egyéb alkalmaink

- 2013. április 14-én az istentisztelet keretében az Immanuel dél-koreai kórus énekel.

- 2013. április 28-án lesz az idei konfirmációs ünnepség.
- 2013. május 12-én Kékkereszt csendes napot tartunk. Délelőtt istentisztelet lesz bizonyágtétellel, délután 14 órakor pedig Ron Seck lelkész fog bibliai tanítást adni.
- 2013. június 2-án: szórvány-csendesnap lesz Bátorterenyén 3-kor.
- 2013. augusztus 7-10 (szerdától szombatig) gyermek napközis hét Hatvanban.
- 2013. augusztus 24-én buszos kirándulás. Útvonal: Hatvan – Kecskemét – Cegléd – Hatvan.

Mozgáskorlátozottak tábora

Gyülekezetünk, a Hatvani Mozgáskorlátozottak Egyesülete, és a koreai Milal közösség közös tábort szervez **2013. július 24-26** között a Tahi Református Konferencia Központban. Részvételi díj személyenként 1.000,- Ft. A három nap alatt a közösség élményével gazdagodhatunk, és jobban megismerhetjük a Bibliát. Az utaztatásról a szervezők gondoskodnak. Részvételi szándékát mihamarább jelezze: Fonyódi Imrénél. Telefon: 0620 465-1694; e-mail: fonyodi.i@t-online.hu

Mátraházi nyári konferencia

Az idén is megszervezzük a Parakletos Alapítvány ifjúsági és családos taborát a Mátraházi Református Üdülőben. Időpont: 2013. július 22-26 (hétfő vacsorától péntek ebédig). Idei témánk: Mózes, az Isten embere.

Csoportos árak az egész konferenciára:

- Felnőtt: 21.200 Ft / ÁFÁval 25.808 Ft
- 0-3 éves korig ingyenes
- 3-14 év között: 10.600 Ft / ÁFÁval 12.904 Ft

Ehhez jön még éjszakánként *aktív dolgozók számára* a 400,- Ft / éj idegenforgalmi adó (IFA).

Jelentkezés: személyesen, telefonon (37/342-327), illetve honlapunkon: hatvanref.hu

Lámpás

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor

Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (rezferenc@gmail.com)

Grafika: Christiaan

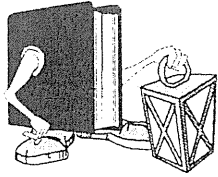
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9.

Tel.: 37/342-327

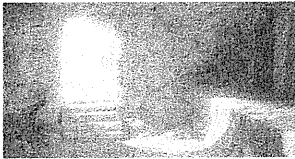
E-mail: istvan.tatai@freemail.hu

Korrektor: Biró-Blaskovics Judit

Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre – www.hatvanref.hu

LÁMPÁS

A Lámpás újság minden kedves Olvasójának áldott Feltámadás ünnepet kívánunk, amelyen nem csak

„hús”-t vehetünk (Hús-vét), hanem nagy örömet és Szentlelket is. Hiszen a Feltámadott Jézus mondta: „Vegyetek Szentlelket!” (Jn 20,22)

Szerkesztőség

TANÍTÁS

Hogyan szólít meg Téged Jézus?

Jézus a búcsúbeszédeiben ezt mondta tanítványainak: „Többé nem mondalak titeket **szolgáknak**, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ő ura. Titeket azonban **barátainnak** mondalak, mert mindaz, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek” (Jn 15,15).

A feltámadott Jézus pedig már ezt üzeni Magdalai Mária által a Húsvét utáni tanítványoknak: „menj az én **testvéreimhez** és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez (Jn 21,17).

Jézus tanítványai egyre közelebb kerülhetnek az Úrhoz. A szolga még nem érti, csak teszi ura parancsát. A barát már élvezzi a különleges kiválasztás és személyesség örömét. A feltámadás után azonban Jézus **családjába** kerülhetünk, mert Isten bűneink ellenére, Jézus áldozatáért befogadott bennünket. Legyünk méltók e csodához és örömmel hirdessük: Jézus feltámadt!

Dr. Tatai István

Bizonyságtételek

Imádkozni jó! ✠

Szeretnék mindnyájatokat bátorítani, hogy az imádság nem hiábavaló.

Olyan ember vagyok, aki sok mindenben, és sok mindenben lelkileg csalódtam. Több esetben teljesen értelmetlennek tartottam még az életemet is. Azonban, mivel hívő ember vagyok nem fordultam

rossz cselekvésekhez. Azt gondoltam, hogy a kitartás és a hit jó eredményt hoz. Hát mondhatom, így is lett.

Amit kértem imádságban, az mind jó eredményt hozott. Csak egy példát hozok fel: 40 év dohányzás után leszoktam szenvedélyemről, és azóta pár hónap alatt 42 kg-ról 54-re híztam. Imádságra sok negatív dolog pozitívvá változhat a családban, és számos más ügyben is. Azonban mindig türelemre van szükségünk, mert amit kérünk, az nem érkezik hirtelen. Néha éveket kell rá várni, de ha kitarunk, meg lesz annak gyümölcse, mert az imádságnak ereje van, és aki hisz és bízik, az nem csalatkozik.

Valusné Erika, Jobbágyi

A megbocsátás

2012 nyarán csomót találtak a mellemben. Rögtön Istenhez fordultam, és azt mondta, „**Legyen az Úrban bizodalmad**” (Péld 22,19). „**Mert van még jövőendő és reménységed nem semmísül meg**” (Péld 23,18). Isten a szívemre helyezte, hogy bocsánatot kell kérnem emberektől és meg kell tudnom bocsátani nekik.

Bennem volt Jakab 5,14-15: „**Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte és kenjék meg olajjal az ÚR nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az ÚR felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.**” Ennek tudatában így cselekedtem és megvallottam bűneimet. Az egyik keresztyén testvérem, a következő Igét kapta, amikor értem imádkozott: „**De egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni**” (Zsolt 37,36). Ezzel a reménységgel mentem kórházba, a műtét jó kimenetelű volt, az orvos azzal biztatott a jövőre nézve, hogy nem kell kemoterápia, sugár- és gyógyszeres kezelésre lesz szükség. Túl vagyok a kezelésen, a hajam ugyan hullott, de az ÚR Jézus szólt az egyik tanítás alkalmával, hogy ne aggodalmaskodjak, mert még a hajunk szálainak számát is számon tartja.

Egész betegségem alatt a gyülekezet imádságban

2 Lámpás

hordozott. Ebben a nehéz időszakban arra tanított Isten, hogy meg kell bocsátani, mert Ő is megbocsátott nekünk. El kell engednünk az embereknek a tartozást, mint ahogy az Atya is elengedte nekünk, mert csak így lehetünk szabadok. Emberileg ez nehéz lépés, de az ÚR ad hozzá erőt. Ő belevezet különböző helyzetekbe, hogy utat mutasson. Hálás vagyok az Úrnak, amiért meggyógyított!

Kati

Velem történt a csoda ¶¶

2012. december 26-án agyi infarktust kaptam: a baloldali végtagjaim lebénultak. A hatvani kórházba kerültem, ahol némi biztató javulás kezdődött. Január 2-án végre hazamehettem. A javulás azonban megtorpant, tehetetlen állapotom stagnált. Január végén a kistarcsai rehabilitációs osztályra kerültem, ahol két hétig meglehetősen intenzív tornáztattak, valamint infúziós terápiát adtak, gyógyszereket cseréltek. Javulni kezdett az állapotom. Ezután hétvégére hazaengedtek. Február 16-án délután 5 órakor éreztem, mintha az Úr kegyelme rám szállna: megmozdult a bal vállam, felkarom, alkarom. Elkezdtem tudni mozgatni a felső, majd alsó végtagomat, persze nem rögtön, mint egy egészséges, de már mozgott! Tudom, hogy ilyen csodálatos és gyors gyógyításra csak az Úr képes, ezért halleluját kiáltottam, és dicsőítettem Őt.

Azóta is fokozatosan érzem az Úr kegyelmét: megfelelően gyógyulok. A kórházba még visszamentem, s beszámoltam orvosaimnak a gyors javulásról. Csodálkoztak, mert két hét alatt nem szokott ilyen mértékű javulás történni. Alaposan megvizsgálták, majd a megfelelő tudnivalókkal ellátva hazabocsátottak. Azóta is imádkozunk az Úrhoz, s dicsőítjük Őt. Áldassék az Ő neve!

Blaskovics József

Kelj fel és járj!

Évek óta már Hatvanban szolgáltunk. Nehéz pontosan megmondani okát, de időnként csípő ízületeim annyira begyulladtak, hogy alig tudtam járni. Sokat imádkoztunk gyógyulásért, hogy elviselhetőbb legyen a fájdalom. A gyulladással időszakokban a reggeli felkelés volt a legnehezebb. Előbb finoman be kellett „járatnom” ízületeimet, s csak utána tudtam felkelni.

Mintegy 15 évvel ezelőtt egy éjszaka álmot láttam. Méghozzá két bibliai álmot is egymás után. Az első álom a betesdai 38 éves betegről szólt. Emberünk béna volt, de Jézus meglátogatta nyomorúságában. Ezt mondta neki: „Kelj fel, vedd az ágycsont és járj” (Jn 5,1-15).

Hajnaltájban egy másik álmot is kaptam. Péter és János a jeruzsálemi templomba igyekeztek, ahol egy sánta koldus tartoztatta fel őket az Ékes-kapuban. Az apostolok kérték, hogy nézzen rájuk, majd amikor Péter a beteg kezét megfogva felemelte, ezt mondta neki: „a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”. Erre annak lába megerősödött, felugrott, talpra állt és járt, sőt ugrándozva dicsőítette Istent (ApCsel 3,1-10).

Amikor felébredtem az álomból, biztos voltam abban, hogy Jézus látogatott meg hajnalban, s most hinnem kell szavának. Vállaltam azt, amit már régen nem mertem megtenni: határozottan, minden „bejáratás nélkül”, felugrottam az ágyból. Megdöbbenve éreztem, hogy többé egyáltalán nem fáj a lábam. Tudom, hogy ott és akkor Isten csodáját éltem át, s azóta is gyógyult vagyok.

Isten érthetetlen szeretetéből néha testileg is gyógyít, mert meg akarja mutatni irgalmát és Jézus feltámadásának erejét így is rajtunk. A feltámadáskor majd minden üdvözült hívó személy meg fog gyógyulni. Akkor majd új testet kapunk. Akkor olyanok leszünk, mint Ő.

Dr. Tatai István

Beszámoló

Adomány a szegényeknek

Jézus a nemzetek megítélésakor figyelembe veszi azt is, hogy miként bántunk az éhezőkkel (Mt 25,35-40). A Péld 19,17-ben pedig ez áll: „aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön...”

Ezeket a gondolatokat követve elhatároztuk, hogy pár rászoruló megvendéglünk. Gyülekezetünk támogatásával olyan embereknek akartunk segíteni, akikről tudjuk, hogy életkörülményeik nagyon rosszak Lőrincin. Saját házuk nincsen, s csak idegen helyen húzzák meg magukat, meleg ételre még álmukban sem mernek gondolni.

Előzetes megkérdezésük alapján belevágtunk a főzésbe. Hatalmas adag nagyon finom babgulyás készült számukra, mely elkészítését egy kedves erdélyi származású testvérünk vállalta magára.

A megbeszélte időpontban vártuk a meghívottakat, de senki nem jelentkezett. Fél óra késéssel megérkezett első vendégünk, majd a barátja is. Nagy örömmel táltunk nekik. Rövid ima után neki is láttak. Hoztak ételhordót, azt is jól telepakoltuk. Kérdésünkre, hogy a többiek hol lehetnek, nem tudtak válaszolni. Mint kiderült, szégyellik a nyomorúságukat. Mint villám csapódott belénk a felismerés: nem is olyan könnyű segíteni! A jó szándék még nem minden.

Nem adtuk fel. Még pár embert felkerestünk és megvendéglünk egy tál étellel és más adományt is vihettünk nekik. A Péld 28,27 ezt mondja: „nem fog

3 Lámpás

szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt átok éri”.

Lengyel Attila

Fel a Sionra!

Január közepén abban a csodálatos élményben lehetett részem, hogy feleségemmel és néhány testvéremmel eljuthattunk Izraelbe. Utunkat Isten a 122. zsoltárral bátorította és áldotta meg „Az Úr házába megyünk! Lábunk megáll kapuidban Jeruzsálem.”

Már az első benyomásaim is megerősítettek abban, hogy Izraelben nem igazán mondhatja senki hitetlennek magát, még akkor sem, ha ateistaként és Isten nélkül éli életét. Az ország bibliai történelmében és modern jelenében is kézzelfoghatóan érzékelhető Istennek jelenléte. Ez a jelenlét nem csak lélekben érzékelhető koncentráltan. E föld kitapinthatóan hordozza Urunk hatalmának és erejének pecsétjeit. Számomra nagyon megérintő volt a Jordán folyónál tett látogatásunk, ahol Jézus is bemerítkezett. Ezen a helyen vonult be Józsué vezetésével Isten választott népe is a Kánaán földjére (Józsué könyve 3 rész). Feljebb haladva a Jordán völgyén láthattuk azt a helyet, ahol Isten megállította a Jordán folyását.

Meghatározó élmény volt a sírkertben sétálni és látni a Golgotát, illetve az ÜRES sírt. Ezen a helyen mélyen átjárt engem, hogy Jézus mit tett értem, értünk és a zsidó népért. Itt történt a történelem legnagyobb eseménye. Jézus szenvedett és meghalt értünk, de harmadnapon feltámadott és legyőzte a halált, hogy te, mi és a zsidó nép is, élhessen. Az ÜRES sír mellett egymás kezeit megfogva imádkoztunk és halát adtunk megváltásunkért. Imádság közben megtapasztalhattam Isten atyai szeretetét és a Szentlélek lágy közelségét. Sok mindenről tudnék írni, mert rengeteg élményben volt részem, de a hely szűkössége miatt sajnos nem írhatok le mindent. Elgondolkodtatott az a tény, hogy a kb 5,4 millió zsidó lakosságból mindössze néhány tízezer Jézust elfogadó messiási zsidó él Izrael területén. Rögtön elkezdtem azon gondolkodni, hogy miként lehetek részese annak a feladatnak, hogy ettől sokkal több zsidó ember fogadja el Jézust, mint Messiást. Testvéreim feladatunk van! Feladatunk, hogy szeressük Izraelt és a zsidó népet, amelyre Isten különleges szerepet bízott az egész üdvtörténetben. A zsidóságnak és Izraelnek még fel kell ismernie, hogy a Názáreti Jézus a Messiása. Ezért, ha imával és böjttel, vagy bármely fizikai szolgálattal feladatot tudsz vállalni a zsidó nép ébredése ügyében, azt kételkedés nélkül tedd meg.

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek! Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban! Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked! Istenünknek, az Úrnak házáért is jót kívánok neked!” Zsolt 122 6-9

Kovács László

Betekintés szórványaink életébe (1. rész)

Apc

Hatvanhoz jelenleg 11 szórványközpont tartozik. Szórványközpont alatt azt értjük, hogy az adott szórványban rendszeres összejöveteleink vannak, s oda a környező településekről is bejárhatnak emberek. A szórványgondozás a múltban a lelkipásztor mellett főleg az ifjú teológusok és segédlelkészek dolga volt. Ők kerékpárral, máskor vonattal látogatták a közösségeket, tartottak hitoktatást és istentiszteleteket. Az ifjak a kemény fizikai terhelés miatt nem bírták sokáig, ezért gyorsan váltották egymást. Anekdoták terjedtek el az állva tanuló teológusról, aki csak azért nem ült le, mert akkor rögtön elaludt volna a kimerültségtől. – Megjegyzem, teológus koromban egyetlen komolyabb kérésem volt csak Isten előtt szolgálati helyemmel kapcsolatban: Hatvanba semmiképpen nem szerettem volna kerülni. Isten azonban máshogy látta a dolgot: az elkészített időben megértettem: „engem is várnak a szigetek”.

Apc az anyagyülekezettől 20 km-re található. Minden hónap negyedik vasárnapján du. fél 5-kor tartunk itt házi istentiszteletet Zoó Erzsébet hittestvérünk otthonában. Létszámunk 4-7 fő között mozog. Szeretem a vidám kis közösséget. Isten békessége és öröme lakik mindig köztünk. Az igehallgatás mellett Kálvin életét tanulmányozzuk, majd személyes életkérdéseinket beszélgetjük át.

A közösség különleges színfoltja Irénke néni. A derűsarcú idős asszony a Biblia szeretete mellett még egy különleges dologban jeleskedik. Naprakész minden Forma 1-es dologban. Nincs olyan hazai vagy nemzetközi futam, amiről ne tudna. Nyomon követi az összes versenyző karrierét, név szerint ismeri az élemezőnyt, s a pontos eredményeket is.

Hálásan köszönjük kedves házigazdánk Erzsike néni befogadó szeretetét és az egész közösségnek hitben való kitartást és győzelmet kívánunk!

T. I.

Beszámoló a presbiteri munkáshétről

Március első hetében részt vehettem a mátraházi presbiteri héten, amelynek alapigéje ez volt: „Megáldalak, és áldás leszel” (1Móz 12,2). Az esti alkalmakon az irgalmas samaritánusról hallhattunk (Lk 10,25-37). – Meg kell tanulnunk a kérdéseket helyesen feltenni. Nem az a fő kérdés, hogy ki szeret engem, hanem sokkal inkább az, hogy én kinek segíthetek, tehát kinek is vagyok a felebarátja? Ha csak emberileg

4 Lámpás

akarunk segíteni egymásnak, akkor könnyen kiégünk, megjelenhet a gőg és elveszítjük örömünket. Figyelnünk kell a történetbeli *rablókra* is. Ezek mindenkor valóságos veszélyt jelentenek. Ilyen rablók többek között szenvedélyeink és rossz természetünk is.

Csenki Zsuzsa a gyülekezeti szeretetszolgálatról szövegezte. Elmondta, hogy Jézusnak az egész ember fontos. Ő lett ennek a világnak fő diakónusa, mert a bűneset ellenére mindnyájunkért eljött és lehajolt hozzánk. Bárcsak mi is mindenkit Isten szeretetével szeretethetnénk, engedve, hogy Krisztus hasson általunk Isten dicsőségére.

Csalók Emília

Anyagi dolgainkról

Istennek adunk hálát, hogy Egyházközségünk a 2012-es évet pozitív mérleggel zárhatta. Minden adakozó testvérünknek köszönjük, hogy kivette részét anyagi terheink hordozásából.

Az idei évre három jelentősebb befektetést tervezünk. Szeretnénk a mostani kazánházban egy második WC-ét létesíteni. További álmunk gyülekezeti nagytermünk modernizálása. Ha anyagi lehetőségek engedik, ott a mennyezetet szeretnénk kijavítani és úgy tűnik, hogy a két elhasználódott ablak cseréjére is szükség lesz.

Szórványainkról sem szeretnénk megfélemlíteni. Jobbágyi épületünk déli fala szorul javításra, Bátorterenyének pedig egy istentiszteleti hangszert szeretnénk vásárolni.

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljük szívünkön épületeink állapotát, mert ezek szépsége és használhatósága is Istent dicsőíti. Áldást és békességet kívánva,

Édes Zoltán
gondnok

Dr. Tatai István
lelkipásztor

M e g h í v á s

Húsvéti ünnepi istentiszteletek rendje

Hatvanban

- Nagypénteken: de. 10-kor és este 6-kor
- Nagyszombaton: du. 4-kor a gyermekek és a bábcsoport szolgálatával
- Húsvét mindkét napján de. 10-kor

Szórványokban (a szokásos alkalmakon túl)

- Húsvét első napján: Heréden fél 9-kor; Jobbágyiban 3-kor; Taron fél 5-kor;
- Húsvét második napján: Szirákon 10-kor

Egyéb alkalmaink

- 2013. április 14-én az istentisztelet keretében az Immanuel dél-koreai kórus énekel.

- 2013. április 28-án lesz az idei konfirmációs ünnepség.
- 2013. május 12-én Kékkereszt csendes napot tartunk. Délelőtt istentisztelet lesz bizonyágtétellel, délután 14 órakor pedig Ron Seck lelkész fog bibliai tanítást adni.
- 2013. június 2-án: szórvány-csendesnap lesz Bátorterenyén 3-kor.
- 2013. augusztus 7-10 (szerdától szombatig) gyermek napközis hét Hatvanban.
- 2013. augusztus 24-én buszos kirándulás. Útvonal: Hatvan – Kecskemét – Cegléd – Hatvan.

Mozgáskorlátozottak tábora

Gyülekezettünk, a Hatvani Mozgáskorlátozottak Egyesülete, és a koreai Milal közösség közös tábort szervez **2013. július 24-26** között a Tahi Református Konferencia Központban. Részvételi díj személyenként 1.000,- Ft. A három nap alatt a közösség élményével gazdagodhatunk, és jobban megismerhetjük a Bibliát. Az utaztatásról a szervezők gondoskodnak. Részvételi szándékát mihamarább jelezze: Fonyódi Imréné. Telefon: 0620 465-1694; e-mail: fonyodi.i@t-online.hu

Mátraházi nyári konferencia

Az idén is megszervezzük a Parakletos Alapítvány ifjúsági és családi tábort a Mátraházi Református Üdülőben. Időpont: 2013. július 22-26 (hétfő vacsorától péntek ebédig). Idei témánk: Mózes, az Isten embere.

Csoportos árak az egész konferenciára:

- Felnőtt: 21.200 Ft / ÁFÁval 25.808 Ft
- 0-3 éves korig ingyenes
- 3-14 év között: 10.600 Ft / ÁFÁval 12.904 Ft

Ehhez jön még éjszakánként *aktív dolgozók számára* a 400,- Ft / éj idegenforgalmi adó (IFA).

Jelentkezés: személyesen, telefonon (37/342-327), illetve honlapunkon: hatvanref.hu

Lámpás

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor

Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (rezferenc@gmail.com)

Grafika: Christiaan

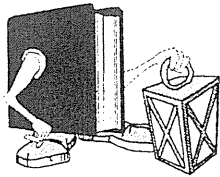
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9.

Tel.: 37/342-327

E-mail: istvan.tatai@freemail.hu

Korrektor: Biró-Blaskovics Judit

Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre – www.hatvanref.hu

LÁMPÁS

Kedves Olvasóinknak Jézus Krisztusban örvendező, Istennel és emberekkel élő kapcsolatainkat rendbe hozó, áldott karácsonyi ünneplést és boldog újévet kívánunk!

TANÍTÁS

Karácsonyi emlékek Koreából

Gyermekként mindig vártam a karácsonyt. Akkoriban nagyon szegény volt az országunk, nem voltak olyan érdekes dolgok, mint ma. Karácsonykor sok programot szerveztek a templomban. December 24-én, a Szentestén, a kórus kantátát énekelt. Olyan szép volt, mintha angyali énekeket hallottam volna. Azután volt egy alkalom a fiataloknak is. Együtt játszottunk, beszélgettünk, egymásnak ajándékot adtunk, így éjfélig tartott az alkalom. Éjfélkor pedig kiscsoportokba osztva meglátogattunk hívő családokat. Az ajtónál énekeltünk karácsonyi énekeket és a család áldásáért imádkoztunk. A hívők pedig kijöttek, teával és süteménnyel kínáltak meg minket. Havazásban, hidegben néhány órát így töltöttünk el. Tényleg olyan csendes és békés éjszaka volt, majd hajnalban visszatértünk a gyülekezetbe.

Még egy szép szokásról szeretnék mesélni: Régen sok betegségben szenvedtek az emberek, mert nem volt elég kórház, orvoshoz pedig nehezen jutottak el a szegények, sőt az élelmiszer se volt elég nekik. Elterjedt a TBC, sokan haltak meg ebben. Akkoriban, ha valaki TBC-ben szenvedett, az a halálát jelentette. Egyik kanadai misszionárius James Holl, orvos is volt. Ő főleg a TBC-ben szenvedő emberekért szolgált. Ő az 1930-as években kezdte nyomtatni a karácsonyi bélyeget és eladta azzal a céllal, hogy minden koreai tudjon a TBC-ről, és mindenki védekezzen TBC-vel szemben. A karácsonyi bélyeget olcsón adták, hogy a szegény is vehessen.

Hogy készülj karácsonyra? Néhány *javaslatot* szeretnék tenni karácsony előtt. Elsősorban a szívünk legyen tele

hálával és örömmel, mert Jézus eljött, hogy a világot megmentse. Jézus születése által megerősítődött a gonosz hatalma, a félelem elmúlt, ezért minden ember számára Jézus születése a legjobb hír e világon. Bárki menekülhet Jézushoz és Nála békességet talál. Az öröm pedig az Isten gyermekének fontos jellemzője. A hívők hitbéli elindulásuktól kezdve örülnek e földön, és ez az öröm folytatódik majd a mennyben is.

Második javaslat: ezt az örömet osszuk meg másokkal. Az angyalok Jézus születéséről adtak hírt a pásztoroknak. A pásztorok pedig nagy örömmel elmentek Jézust imádni. Ez az öröm legyen bennünk mindenkor.

Két ok indítja az embert, hogy mondja el az evangéliumot: a szeretet és a felelősség. Ha Istentől kapunk és érezzük ezt az örömet, akkor beszéljünk erről másoknak is. Végül érezzünk felelősséget másokért is, mert tudjuk, hogy a hír milyen jó!

Karácsony a szeretet és a békesség ünnepe. Egyik teológus azt mondta, hogy a karácsony olyan ünnep, amikor az emberek próbálnak tenni valamit az Istentől jövő szeretetből. A koreai egyház most is igyekszik a Jézus születésének örömét megosztani másokkal. Néhány példa: Szöulban karácsony délután felvonulnak a hívők Jézus születését hirdetni. Busan egyik gyülekezete pedig 3000 ajándécsomagot készített és meglátogatta a szegényeket és az egyedül lakó időseket. Több gyülekezetben is hasonló dolgokat szerveznek.

Az istállóban született Jézusban láthatjuk a szegény és magányos embert. A jászolban pedig az alázatot. Körülöttünk is vannak olyan emberek, akiknek szükségük van a segítségünkre. A karácsonyi jókedv azokban van, akik egész életüket, mindenüket, sőt önmagukat is odaszánják embertársaik javára.

*Kim Sun Taik
missziós lelkipásztor*

BIZONYSÁGTÉTELEK

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra...”

(Jn 10,27)

A nyár végén párommal és három gyermekünkkel sátorozni indultunk a Tisza-tó partjára. Tikkasztó volt a hőség, ezért sokan választották a vízparti kemping árnyas fáit a nagy melegben. Miután kisebb nehézségek után felállítottuk a sátrunkat, a szomszéd lakó odajött hozzánk és megszólított bennünket.

2 Lámpás

Sziasztok! Sándornak hívnak és a családommal Székelyudvarhelyről érkezünk.

Szia! Mi pedig Hatvanból.

Látom, szeretitek egymást. Kérdezhetek valamit? Ha most jönne Jézus Krisztus, követnétek-e?

... – I-igen – válaszoltuk kissé meglepődve mindketten.

És milyen igék alapján?

... – Csönd.

Nem volt egy szokásos bemutatkozás, elgondolkodtatott. Később Sándor, miután a gyermekeink este elaludtak még egyszer megkeresett bennünket. Leültünk a vízparton. Sötét volt már és a parti fények a szemembe világítottak. A hitemről kérdezett, ami még csak akkor kezdett nyiladozni és a sok érzést nehezen tudtam neki elmondani. A székely emberek egyenesen fogalmaznak, ezért egyértelműen kezdett körvonalazódni, hogy mit is akar ez az ember tőlem. Térjek meg, valljam meg a bűneimet, adjam oda az életemet Jézusnak. Milyen bűnöket? Nem értettem, miért tart engem bűnösnek, mi az, hogy megtérés...? Másnap hazautaztunk.

De a Lélek munkálkodott bennem, nem tudtam elfelejteni ezt a találkozást. A Bibliában kerestem vigasztalást. Sokat olvastam azokban a napokban a tékozló fiú történetét, az elveszett drachma történetét és Keresztelő Jánosról is, meg Nikodémusról. Ekkor kezdett az imádság is az életem részévé válni. Megszomorodtam, rám nehezedett a bűnös életem. Nagyon fáj. Ott hallottam meg az Ő hangját. „Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket. Ők pedig azonnal ott hagyták hálóikat, és követték őt” (Mt 4,19). Megértettem mit kell tennem, imádkoztam. Megvallottam bűnömet, bocsánatot kértem Isten előtt és odaadtam az életemet Jézusnak. Nagy volt az örömünk, sokat énekeltem azokban a napokban és a porosodó zongora is újra megszólalt.

Jézusnak kérése is volt: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11). A bűn, amit nem követhettem el többé egy hazugság volt, ami kapcsolódott egy hozzám közel álló emberhez. Nem hazudhattam neki többet, le kellett dobnom a hálót. De nagyon féltem megvallani, mert a családunk további léte forgott kockán. Csak Jézusra támaszkodhattam és segítséget kértem tőle, hogy erősítse meg a hitemet. És Ő megvárta. Egy gyerekektől mentes napomon zavartalanabb imádkozásra volt lehetőségem. Azonban az ima az „Ámen” után valahogyan nem ért véget és nem is álltam ellent ennek a pár mondatnak, ami nem a saját nyelvemen szólt. Megértettem, hogy mire való, használtam és építettem a hitem. Így vetkőztem le lassan a nyomorúságom, és hálás voltam Istennek ezért az ajándékért.

Majd eljött a nap és így szólt az Úr: „Vajon énrám tartozik ez, vagy terád asszony? Nem jött még el az én órám. Anyja így szólt a szolgálkhoz: Bármit mond nektek, tegyétek meg. Volt ott hat köveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három métrétra fért. Jézus így szólt hozzájuk: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtöltötték színültig. Aztán így szólt hozzájuk: Most merítsetek, és vigyetek a násznagnak. Ők vittek. Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgálk tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt, és így szólt hozzá: Minden ember a jó bort adja fel először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig ekkorra

tartogattad a jó bort.”

Nekem világosak lettek a szerepek: vallanom kell, mert én vagyok a szolgálk. Akinek vallok, pedig a násznagy, aki megízleli majd Jézus csodáját. De a hat kövedert nem értettem. Megvallottam a bűnöm aznap, és csak szolgáltam csendben. Rettenetes volt, mert most már bevallhatom, hogy ez a közel álló ember, a párom volt és éreztem, hogy megvet az elmondott hazugság miatt. De nem védekeztem, szolgáltam. Imádkoztam és böjtöltem. Megtelt a hat köveder, eltelt hat nap. Ezután váratlanul megszólalt a telefonom: a „násznagy” hívott és némi csend után elmondta, hogy megbocsátott nekem. Örömöm Jézussal teljessé vált, ezt az örömet szerettem volna megosztani Veletek!

Kuti Marietta

Atyám, köszönöm Neked!

Négy évvel ezelőtt kórházba kerültem. Nagy műtét, nagy fájdalom, szoros orvosi megfigyelés várt rám. Ilyen komoly a helyzet? Legszívesebben csak aludtam volna tovább, hogy ne érezek semmit, de a műtétet követő nap így kezdődött: – Ébresztő, felkelés! A nővér nem tehetett semmit, de az Úr igen! Nem láttam, vagy hallottam Őt, de mindvégig érzékeltem az ágyam jobb oldali vége mellett megnyugtató jelenlétét.

Volt a szobában egy asszony, aki nagyon félt, Jézust pedig láthatólag egyáltalán nem ismerte. Jó lenne odamenni hozzá, gondoltam, beszélgetni vele, és ha lehet, imádkozni érte. De az a néhány hozzávezető lépés is rendkívül soknak tűnt elesett állapotomban. Istenem, segíts! – mondtam és – láss csodát: a fájdalmat mintha elvágták volna! Nagyon örültem, hogy odamehettem és beszélgethettünk. Fogtam a kezét és imádkoztam. Ettől kicsit bizakodóbb lett, de ez váltakozott. A fájdalom elmúlásának csodája minden alkalommal megisméltődött, ahányszor csak elindulás előtt imádkoztam. Mielőtt hazajöttem, meghívtam ezt az asszonyt egyik szórványgyülekezetünkbe, ahol lakott. Sajnos még a mai napig nem jelentkezett. Imádkozhatunk érte, hogy szólítsa meg az Úr!

Nagyon hálás vagyok a Mennyei Atyának a kórházban átélt nagy békességért. Azért, hogy mindvégig ott volt és segített. Egyedül Övé a dicsőség! Ámen.

Bodáné Csontos Gabriella

hitoktató és helyettesítő lelkipásztor

Isten szól hozzánk!

Anyukám nagy műtét előtt állt. Úgy volt, hogy én is ott leszek vele a kórházban aznap, de a műtét reggelén felhívott, hogy jobb lenne, ha csak másnap mennék, mert aznap úgyis csak aludni fog a műtét után.

3 Lámpás

Egész nap az órát néztem, nagyon aggódtam. Többször is felhívtam a kórházat, de még nem tudták megmondani, hogy miként sikerült a műtét. Tovább imádkoztam és a kezembe vettem a Bibliát. Kinyitottam és ezt olvastam: "Már azt gondoltam, hogy életem delén kell elmennem a holtak hazájának kapuiba, megfosztva többi évenőtől" (Ézsaiás 38,10). Nagyot dobbant a szívem és izgatottan olvastam tovább: "Bizony javamra vált a nagy keserűség, hiszem megmentettél az enyészet vermétől és hátad mögé dobtad minden vétkeket" (Ézsaiás 38,17). Ekkor már éreztem, hogy az Úr nekem szól ezzel az igeverssel, ami egykor Ezékiás király halálos betegségéről szól. Isten megkegyelmezett neki és még 15 évvel megtoldotta napjait. - Háromszor is elolvastam ezt a részt és nagyon boldog voltam. Még a férjemnek is felolvastam a történetet!

Édesanyát ugyan még egyszer meg kellett műteni, de azóta szépen gyógyul. Hálás vagyok Istennek és mindenkinek, aki imádkozott a gyógyulásáért. Tudom, Isten mindig szól hozzánk, csak mi sokszor nem értjük, mert el vagyunk foglalva saját magunkkal. Imádkozom, hogy az Úr adjon nekünk nyitottságot, hogy mindenkor meghalljuk szavát.

M. Cs. Ágota, Apc

Ki kopog?

Ha meg nem tértek és olyanok nem leszek, mint a kisgyermek, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába (Mt 18,3).

A MILAL misszió jóvoltából Tahiban töltöttünk három napot. Kislányunk Fruzszi a második estén hamar elfáradt, így a szobánkba mentünk. A csendet csak egy ütemes kopogás szakította meg. Fruzszi félősen kérdezte meg, hogy mi az. Talán farkas. Megnyugtattam, hogy valószínűleg valami kis állat lehet, egy fakopács, vagy mivel már sötét volt, inkább egy mókus. De mi van, ha mégis farkas? - kérdezte. Ismét nyugtattam, hogy errefelé nem élnek farkasok a szabadban csak az állatkertekben és a medveparkban. Nem győztem meg. Azt kérdezte, ha valakit megesz egy farkas, akkor a Mennybe jut? Nem, - mondtam neki, - nem jut a Mennybe, csak akkor, ha ismerte és szerette az Úr Jézust. Akkor a pokolba jut, ha nem a Mennybe? Kérdezte. Igen, mondtam neki. És nem jöhet onnan vissza? Hangzott a következő kérdés, Nem mondtam, nem jöhet onnan vissza. Még itt az életünkben kell választanunk. Akkor én a jót választom, mondta ő! Adja az ÚR, hogy így legyen!

Fonyódi Imréné

Egy angyal volt?

A tavasz folyamán Pestre kellett járnom fogorvoshoz. Az

első találkozáskor simán ment minden. A Nagyvárad térről gyalog mentem a Tűzoltó utcáig, ahol Bérczi Gabika már várt rám, s együtt mehettünk a rendelőjébe, ami csak néhány méterre volt.

Két nap múlva kellett újra mennem kezelésre, de akkor már nem gyalog, hanem villamossal, s így más irányból közelítettem meg a rendelőt. Azt hittem, hogy egyből odatalálok, de sajnos eltévedtem. Hosszú percekekig bolyongtam a házak között eredménytelenül. Nem tudtam, hogy a rendelő melyik utcában is van. Nem volt mobiltelefonom sem, így teljesen kétségbe estem. Egyetlen dolgot tehettem, kértem a jó Istent, hogy segítsen. S nem hiába!

A közeli járdán két nő és egy férfi beszélgetett. Hozzájuk léptem és elmondtam, hogy egy fogorvost keresek, de sem a nevét, sem a címét nem tudom. A férfi megkérdezte: nem a Bérczi Gabikáról van szó? Egy percig nem is tudtam megszólalni a meglepetéstől és az örömtől: az én jó Istenem most sem hagyott engem a bajban!

Micsoda hatalmas kegyelem volt ez számomra! Egy több milliós városban éppen ahhoz az emberhez fordulhattam, aki még el is kísért a keresett orvosi rendelőig. Napokig hatása alatt voltam ennek a különleges isteni csodának, amely velem Budapesten történt, azon a gyönyörű tavaszi napon.

Jobbágyi, *Bné Elza*

BESZÁMOLÓK

Konfirmáció a szórványban

Idén kétszeresen is megünnepelhetjük a reformáció napját Bátonyterenyén. Isten kegyelméből ugyanis konfirmáció gazdagította nagybányai szórványgyülekezetünk ünnepi istentiszteletét, amikor két felnőtt testvérnőnk, *Gál Károlyné Mária* és *Kerékgyártó Edit* tettek bizonyosságot a Szentháromság Istenbe vetett hitükről, és tettek fogadalmat arra, hogy Református Egyházunk hűséges és szolgáló tagjaiként szeretnének élni.

Mindkét testvérnőnknek sok nehézséggel kellett szembenéznie az egy éves felkészülés ideje alatt. Betegségek, operációk, ezen felül szociális és családi gondok egyaránt megpróbálták őket, de – Istennek legyen hála – kiállták a próbákat. Komoly elszántsággal tanulmányozták a Biblia történeteit, és sok imaharccal szálltak szembe az élet minden viszontagságával.

Október 27-én lelkipásztorunk és az egész gyülekezet előtt tettek bizonyosságot arról, hogyan ismerték meg Istent, miként fogadták el személyes megváltójuknak az ÚR Jézus Krisztust, és hogyan vezette és formálta őket Isten Szentlelke. A lelkészi áldásokat követően *Guba István* helyettes gondnokunk köszöntötte a konfirmáltakat a gyülekezet nevében, és átadta nekik a konfirmációi okleveleket. A konfirmáció megerősítést jelent. Isten megerősít bennünket abban, hogy személy szerint értünk is odaadta Egyszülött Fiát. Óáltala bűnbocsánatot és örök

4 Lámpás

életet szerzett nekünk, és befogad az Ő mennyei országába, ha mi is befogadjuk Őt a szívünkbe és elfogadjuk életünk Urának.

A konfirmáció megerősítés, amikor Isten erőt ad a benne bízónak, hogy bizonyosságot tudjanak tenni az átélt szabadulásról, Isten vezető és gondoskodó szeretetéről. A Krisztusban bízó ember megerősíti Isten és az egész gyülekezet közössége előtt, hogy Jézus Krisztushoz és az Ő anyaszentegyházához akar tartozni.

A konfirmálók bizonyágtétele megerősíti a gyülekezet közösségét és tagjait, hogy Isten országa és református egyházunk épül, és nem leépül. Ugyanakkor bátorítást ad a gyülekezet minden tagjának, hogy ne féljen a bizonyágtételtől, hanem bátran vallja meg, hogy kihez tartozik, hogy milyen hatalmas Urunk és Megváltónk van.

A gyülekezet közössége is megerősíti a konfirmálókat, hogy jó döntést hoztak, és szeretettel fogadja be őket, mint lelki építőköveket, akik által Isten országa épül és erősödik.

Ilyen Istentől jövő örömteli megerősítésben volt részünk október utolsó vasárnapján, amikor két felnőtt testvérnőnk gyülekezetünk teljes jogú tagjává vált.

Pádár Zoltán
beosztott lelkipásztor

Kétkeresztes találkozó Hatvanban ☒

2013. május 12-én vasárnap gyógyult szenvedélybetegek utógondozó csoportjának meghívására az ország számos pontjáról érkeztek vendégek hatvani gyülekezetünkbe. Az alkalom istentisztelettel kezdődött, majd egy gyomai testvérünk tett bizonyosságot arról, miként szabadult meg az alkohol rabságából.

Ebéd után *Kim Sun Taik* missziós lelkipásztor és felesége *Bo Kyeung* számoltak be a szórványokban és Hatvanban végzett munkájukról. A beszámoló után megajándékoztak minket egy gyönyörű énekkel. Ezt követte *Ron Seck* amerikai missziós lelkipásztor érdekes igehirdetése, érintve az alkoholt, a drogot, sőt a munkamániát lélekkárosítását is! A dicsőítő csoport énekei végig kísérték napunkat, sok dalt a vendégekkel együtt énekelve. A családi hangulatú találkozó *Némethné Balog Katalin* MKKE vezető igehirdetésével zárult. Valóban átéltük a nap Igéjét: „*A tanítványok azonban megteltek örömmel és Szentlélekkel!*” (ApCsel 13,52).

Hálás köszönet a Hatvani Református Gyülekezetnek a sok segítségért, a helyért és szolgálatért!

Kétkeresztes csoportalkalmakat minden pénteken 18 órakor a hatvani református gyülekezeti teremben tartjuk. Várunk minden gyógyulni vágyó és gyógyult szenvedélybeteget. Az érdeklődőket is szívesen látjuk!

Kollár László

K Ö S Z Ö N E T

Kedves Testvéreink!

Hálásan köszöni Presbitériumunk az egész évben

befizetett egyházfenntartói járulékokat és adományokat. Istennek legyen hála, hogy kegyelméből gondoskodott arról, hogy az idén is betölthettük szolgálatunkat. Kérjük, hogy együtt imádkozzunk azért, hogy egyházközségünk mindenben Istent dicsőítse meg, fény és élő üzenet lehessen továbbra is Hatvanban és szórványainkban. Hisszük, hogy van küldetésünk társadalmunkban. Ez nem más, mint a Jézus Krisztusban ajándékozott szeretet közlése, a megtérésben elnyerhető bűnbocsánat és új élet ajándékának hirdetése. A Presbitérium nevében,

Édes Zoltán gondnok és Dr. Tatai István lelkipásztor

MEGHÍVÓK

Adventi-karácsonyi alkalmaink rendje

Szórványokban:

Lőrinci, 8-án 2-kor (napközis épület)
Petőfibánya, 15-én 3-kor (közösségi ház)
Ecséd, 18-án 3-kor (Óvári Iлона otthonában)
Apc, 22-én fél 5-kor (Zoó Erzsébet otthonában)
Pásztó, 22-én 3-kor (ev. templomban)
Heréd, 25-én fél 9-kor (ev. templomban)
Bátonyterenye, 25-én 11-kor (gyül. házban)
Jobbágyi, 25-én 3-kor (kistemplomban)
Tar, 25-én fél 5-kor (Széplaki Mihályné otthonában)
Szirák, 26-án 10-kor (ev. templomban)

Hatvanban:

KÜLÖNLEGES ADVENTI DÉLUTÁN

bábelóadással december 15-én 4-kor
CSALÁDI SZÓRVÁNY-KARÁCSONY, 21-én szombaton 4-kor. Bérelt autóbussz Bátonyterenyéről indul 2.15-kor. Megáll Taron (2.40), Pásztón (2.45), Jobbágyiban (3.00), Apcon (3.10), Petőfibányán (3.20), Selypi elágazásnál (3.25) és Lőrinciben a templomnál (3.30). Visszaindulás kb. 6.45-kor. Minden szórványközösségtől örömmel vennénk szolgálatot. Ez lehet vers, bizonyágtétel, dal, vagy színdarab.

SZENTESTE, este 6-kor

KARÁCSONY MINDKÉT NAPJÁN 10-kor

ÓÉV este 6-kor,

ÚJÉV reggel 10-kor

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.

Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

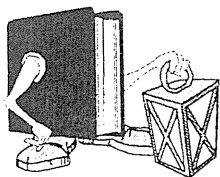
Korrektor: Biro-Blaskovics Judit

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.

E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Lámpás honlapunkon is olvasható: [http.: www.hatvanref.hu](http://www.hatvanref.hu)

Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre

LÁMPÁS

Kedves Olvasóinknak Jézus Krisztusban örvendező, Istennel és emberekkel élő kapcsolatainkat rendbe hozó, áldott karácsonyi ünnepelést és boldog újévet kívánunk!

TANÍTÁS

Karácsonyi emlékek Koreából

Gyermekként mindig vártam a karácsonyt. Akkoriban nagyon szegény volt az országunk, nem voltak olyan érdekes dolgok, mint ma. Karácsonykor sok programot szerveztek a templomban. December 24-én, a Szentestén, a kórus kantátát énekelt. Olyan szép volt, mintha angyali énekeket hallottam volna. Azután volt egy alkalom a fiataloknak is. Együtt játszottunk, beszélgettünk, egymásnak ajándékot adtunk, így éjfélig tartott az alkalom. Éjfélkor pedig kiscsoportokba osztva meglátogattunk hívő családokat. Az ajtónál énekeltünk karácsonyi énekeket és a család áldásáért imádkoztunk. A hívők pedig kijöttek, teával és süteménnyel kínáltak meg minket. Havazásban, hidegben néhány órát így töltöttünk el. Tényleg olyan csendes és békés éjszaka volt, majd hajnalban visszatértünk a gyülekezetbe.

Még egy szép szokásról szeretnék mesélni: Régen sok betegségben szenvedtek az emberek, mert nem volt elég kórház, orvoshoz pedig nehezen jutottak el a szegények, sőt az élelmiszer se volt elég nekik. Elterjedt a TBC, sokan haltak meg ebben. Akkoriban, ha valaki TBC-ben szenvedett, az a halálát jelentette. Egyik kanadai misszionárius James Holl, orvos is volt. Ő főleg a TBC-ben szenvedő emberekért szolgált. Ő az 1930-as években kezdte nyomtatni a karácsonyi bélyeget és eladta azzal a céllal, hogy minden koreai tudjon a TBC-ről, és mindenki védekezzen TBC-vel szemben. A karácsonyi bélyeget olcsón adták, hogy a szegény is vehessen.

Hogy készülsz karácsonyra? Néhány *javaslatot* szeretnék tenni karácsony előtt. Elsősorban a szívünk legyen tele

hálával és örömmel, mert Jézus eljött, hogy a világot megmentse. Jézus születése által megerőtlenedett a gonosz hatalma, a félelem elmúlt, ezért minden ember számára Jézus születése a legjobb hír e világon. Bárki menekülhet Jézushoz és Nála békességet talál. Az öröm pedig az Isten gyermekének fontos jellemzője. A hívők hitbeli elindulásuktól kezdve örülnek e földön, és ez az öröm folytatódik majd a mennyben is.

Második javaslat: ezt az örömet osszuk meg másokkal. Az angyalok Jézus születéséről adtak hírt a pásztoroknak. A pásztorok pedig nagy örömmel elmentek Jézust imádni. Ez az öröm legyen bennünk mindenkor.

Két ok indítja az embert, hogy mondja el az evangéliumot: a szeretet és a felelősség. Ha Istentől kapunk és érezzük ezt az örömet, akkor beszéljünk erről másoknak is. Végül érezzünk felelősséget másokért is, mert tudjuk, hogy a hír milyen jó!

Karácsony a szeretet és a békesség ünnepe. Egyik teológus azt mondta, hogy a karácsony olyan ünnep, amikor az emberek próbálnak tenni valamit az Istentől jövő szeretetből. A koreai egyház most is igyekszik a Jézus születésének örömét megosztani másokkal. Néhány példa: Szöulban karácsony délután felvonulnak a hívők Jézus születését hirdetni. Busan egyik gyülekezete pedig 3000 ajándécsomagot készített és meglátogatta a szegényeket és az egyedül lakó időseket. Több gyülekezetben is hasonló dolgokat szerveznek.

Az istállóban született Jézusban láthatjuk a szegény és magányos embert. A jászolban pedig az alázatot. Körülöttünk is vannak olyan emberek, akiknek szükségük van a segítségünkre. A karácsonyi jókedv azokban van, akik egész életüket, mindenüket, sőt önmagukat is odaszánják embertársaik javára.

*Kim Sun Taik
missziós lelkipásztor*

BIZONYSÁGTÉTELEK

**„Az én juhaim hallgatnak a hangomra...”
(Jn 10,27)**

A nyár végén párommal és három gyermekünkkel sátorozni indultunk a Tisza-tó partjára. Tikkasztó volt a hőség, ezért sokan választották a vízparti kemping árnyas fáit a nagy melegben. Miután kisebb nehézségek után felállítottuk a sátrunkat, a szomszéd lakó odajött hozzánk és megszólított bennünket.

2 Lámpás

Sziasztok! Sándornak hívnak és a családommal Székelyudvarhelyről érkezünk.

Szia! Mi pedig Hatvanból.

Látom, szeretitek egymást. Kérdezhetek valamit? Ha most jönne Jézus Krisztus, követnétek-e?

... – I-igen – válaszoltuk kissé meglepődve mindketten.

És milyen igék alapján?

... – Csönd.

Nem volt egy szokásos bemutatkozás, elgondolkodtatott. Később Sándor, miután a gyermekeink este elaludtak még egyszer megkeresett bennünket. Leültünk a vízparton. Sötét volt már és a parti fények a szemembe világítottak. A hitemről kérdezett, ami még csak akkor kezdett nyiladozni és a sok érzést nehezen tudtam neki elmondani. A székely emberek egyenesen fogalmazznak, ezért egyértelműen kezdett körvonalazódni, hogy mit is akar ez az ember tőlem. Térjek meg, valljam meg a bűneimet, adjam oda az életemet Jézusnak. Milyen bűnöket? Nem értettem, miért tart engem bűnösnek, mi az, hogy megtérés...? Másnap hazautaztunk.

De a Lélek munkálkodott bennem, nem tudtam elfelejteni ezt a találkozást. A Bibliában kerestem vigasztalást. Sokat olvastam azokban a napokban a tékozló fiú történetét, az elveszett drachma történetét és Keresztelő Jánosról is, meg Nikodémusról. Ekkor kezdett az imádság is az életem részévé válni. Megszomorodtam, rám nehezedett a bűnös életem. Nagyon fájt. Ott hallottam meg az Ő hangját. „Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket. Ők pedig azonnal ott hagyták hálóikat, és követték őt” (Mt 4,19). Megértettem mit kell tennem, imádkoztam. Megvallottam bűnömet, bocsánatot kértem Isten előtt és odaadtam az életem Jézusnak. Nagy volt az örömünk, sokat énekeltem azokban a napokban és a porosodó zongora is újra megszólalt.

Jézusnak kérése is volt: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11). A bűn, amit nem követhettem el többé egy hazugság volt, ami kapcsolódott egy hozzám közel álló emberhez. Nem hazudhattam neki többet, le kellett dobnom a hálót. De nagyon félttem megvallani, mert a családomk további léte forgott kockán. Csak Jézusra támaszkodhattam és segítséget kértem tőle, hogy erősítse meg a hitemet. És Ő megvárta. Egy gyerekektől mentes napomon zavartalanabb imádkozásra volt lehetőségem. Azonban az ima az „Ámen” után valahogyan nem ért véget és nem is álltam ellent ennek a pár mondatnak, ami nem a saját nyelvemen szólt. Megértettem, hogy mire való, használtam és építettem a hitem. Így vetkőztem le lassan a nyomorúságom, és hálás voltam Istennek ezért az ajándékért.

Majd eljött a nap és így szólt az Úr: „Vajon énram tartozik ez, vagy terád asszony? Nem jött még el az én órád. Anyja így szólt a szolgálkhoz: Bármit mond nektek, tegyétek meg. Volt ott hat köveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három métrétra fért. Jézus így szólt hozzájuk: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtöltötték színültig. Aztán így szólt hozzájuk: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. Ők vittek. Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgálk tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt, és így szólt hozzá: Minden ember a jó bort adja fel először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig ekkorra

tartogattad a jó bort.”

Nekem világosak lettek a szerepek: vallanom kell, mert én vagyok a szolgálk. Akinek vallok, pedig a násznagy, aki megízleli majd Jézus csodáját. De a hat kövedert nem értettem. Megvallottam a bűnöm aznap, és csak szolgáltam csendben. Rettenetes volt, mert most már bevallhatom, hogy ez a közel álló ember, a párom volt és éreztem, hogy megvet az elmondott hazugság miatt. De nem védekeztem, szolgáltam. Imádkoztam és bőjtöltem. Megtelt a hat köveder, eltelt hat nap. Ezután váratlanul megszólalt a telefonom: a „násznagy” hívott és némi csend után elmondta, hogy megbocsátott nekem. Örömom Jézussal teljessé vált, ezt az örömet szerettem volna megosztani Veletek!

Kuti Marietta

Atyám, köszönöm Neked!

Négy évvel ezelőtt kórházba kerültem. Nagy műtét, nagy fájdalom, szoros orvosi megfigyelés várt rám. Ilyen komoly a helyzet? Legszívesebben csak aludtam volna tovább, hogy ne érezzek semmit, de a műtétet követő nap így kezdődött: – Ébresztő, felkelés! A nővér nem tehetett semmit, de az Úr igen! Nem láttam, vagy hallottam Őt, de mindvégig éreztem az ágyam jobb oldali vége mellett megnyugtató jelenlétét.

Volt a szobában egy asszony, aki nagyon félt, Jézust pedig láthatólag egyáltalán nem ismerte. Jó lenne odamenni hozzá, gondoltam, beszélgetni vele, és ha lehet, imádkozni érte. De az a néhány hozzávezető lépés is rendkívül soknak tűnt elesett állapotomban. Istenem, segíts! – mondtam és – láss csodát: a fájdalmat mintha elvágták volna! Nagyon örültem, hogy odamehettem és beszélgethettünk. Fogtam a kezét és imádkoztam. Ettől kicsit bizakodóbb lett, de ez váltakozott. A fájdalom elmúlásának csodája minden alkalommal megisméltődött, ahányszor csak elindulás előtt imádkoztam. Mielőtt hazajöttem, meghívtam ezt az asszonyt egyik szőrványgyülekezetünkbe, ahol lakott. Sajnos még a mai napig nem jelentkezett. Imádkozhatunk érte, hogy szólítsa meg az Úr!

Nagyon hálás vagyok a Mennyei Atyának a kórházban átélt nagy békességért. Azért, hogy mindvégig ott volt és segített. Egyedül Övé a dicsőség! Amen.

Bodáné Csontos Gabriella
hitoktató és helyettesítő lelkipásztor

Isten szól hozzánk!

Anyukám nagy műtét előtt állt. Úgy volt, hogy én is ott leszek vele a kórházban aznap, de a műtét reggelén felhívott, hogy jobb lenne, ha csak másnap mennék, mert aznap úgyis csak aludni fog a műtét után.

3 Lámpás

Egész nap az órát néztem, nagyon aggódtam. Többször is felhívtam a kórházat, de még nem tudták megmondani, hogy miként sikerült a műtét. Tovább imádkoztam és a kezembe vettem a Bibliát. Kinyitottam és ezt olvastam: "Már azt gondoltam, hogy életem delén kell elmennem a holtak hazájának kapuiba, megfosztva többi évenőtől" (Ézsaiás 38,10). Nagyon dobogott a szívem és izgatottan olvastam tovább: "Bizony javamra vált a nagy keserűség, hiszem megmentettél az enyészet vermétől és hátad mögé dobtad minden vétkeimet" (Ézsaiás 38,17). Ekkor már éreztem, hogy az Úr nekem szól ezzel az igeverssel, ami egykor Ezékiás király halálos betegségéről szólt. Isten megkegyelmezett neki és még 15 évvel megtoldotta napjait. - Háromszor is elolvastam ezt a részt és nagyon boldog voltam. Még a férjemnek is felolvastam a történetet!

Édesanyját ugyan még egyszer meg kellett műteni, de azóta szépen gyógyul. Hálás vagyok Istennek és mindenkinek, aki imádkozott a gyógyulásáért. Tudom, Isten mindig szól hozzánk, csak mi sokszor nem értjük, mert el vagyunk foglalva saját magunkkal. Imádkozom, hogy az Úr adjon nekünk nyitottságot, hogy mindenkor meghalljuk szavát.

M. Cs. Ágota, Apc

Ki kopog?

Ha meg nem tértek és olyanok nem leszek, mint a kisgyermek, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába (Mt 18,3).

A MILAL misszió jóvoltából Tahiban töltöttünk három napot. Kislányunk Fruzi a második estén hamar elfáradt, így a szobánkba mentünk. A csendet csak egy ütemes kopogás szakította meg. Fruzi félősen kérdezte meg, hogy mi az. Talán farkas. Megnyugtattam, hogy valószínűleg valami kis állat lehet, egy fakopács, vagy mivel már sötét volt, inkább egy mókus. De mi van, ha mégis farkas? - kérdezte. Ismét nyugtattam, hogy errefelé nem élnek farkasok a szabadban csak az állatkertekben és a medveparkban. Nem győztem meg. Azt kérdezte, ha valakit megesz egy farkas, akkor a Mennybe jut? Nem, - mondtam neki, - nem jut a Mennybe, csak akkor, ha ismerte és szerette az Úr Jézust. Akkor a pokolba jut, ha nem a Mennybe? Kérdezte. Igen, mondtam neki. És nem jöhet onnan vissza? Hangzott a következő kérdés, Nem mondtam, nem jöhet onnan vissza. Még itt az életünkben kell választanunk. Akkor én a jót választom, mondta ő! Adja az ÚR, hogy így legyen!

Fonyódi Imréné

Egy angyal volt?

A tavasz folyamán Pestre kellett járnom fogorvoshoz. Az

első találkozáskor simán ment minden. A Nagyváradi térről gyalog mentem a Tűzoltó utcáig, ahol Bérczi Gabika már várt rám, s együtt mehettünk a rendelőjébe, ami csak néhány méterre volt.

Két nap múlva kellett újra mennem kezelésre, de akkor már nem gyalog, hanem villamossal, s így más irányból közelítettem meg a rendelőt. Azt hittem, hogy egyből odatalálok, de sajnos eltévedtem. Hosszú percekgig bolyongtam a házak között eredménytelenül. Nem tudtam, hogy a rendelő melyik utcában is van. Nem volt mobiltelefonom sem, így teljesen kétségbe estem. Egyetlen dolgot tehettem, kértem a jó Istent, hogy segítsen. S nem hiába!

A közeli járdán két nő és egy férfi beszélgetett. Hozzájuk léptem és elmondtam, hogy egy fogorvost keresek, de sem a nevét, sem a címét nem tudom. A férfi megkérdezte: nem a Bérczi Gabikáról van szó? Egy percig nem is tudtam megszólalni a meglepetéstől és az örömtől: az én jó Istenem most sem hagyott engem a bajban!

Micsoda hatalmas kegyelem volt ez számomra! Egy több milliós városban éppen ahhoz az emberhez fordulhattam, aki még el is kísért a keresett orvosi rendelőig. Napokig hatása alatt voltam ennek a különleges isteni csodának, amely velem Budapesten történt, azon a gyönyörű tavaszi napon.

Jobbágyi, *Bné Elza*

BESZÁMOLÓK

Konfirmáció a szórványban

Idén kétszeresen is megünnepelhettük a reformáció napját Bátonyterenyén. Isten kegyelméből ugyanis konfirmáció gazdagította nagybányai szórványgyülekezetünk ünnepi istentiszteletét, amikor két felnőtt testvérnőnk, *Gál Károlyné Mária* és *Kerékyártó Edít* tettek bizonyosságot a Szentháromság Istenbe vetett hitükről, és tettek fogadalmat arra, hogy Református Egyházunk hűséges és szolgáló tagjaiként szeretnének élni.

Mindkét testvérnőnknek sok nehézséggel kellett szembenéznie az egy éves felkészülés ideje alatt. Betegségek, operációk, ezen felül szociális és családi gondok egyaránt megpróbálták őket, de – Istennek legyen hála – kiállták a próbákat. Komoly elszántsággal tanulmányozták a Biblia történeteit, és sok imaharccal szálltak szembe az élet minden viszontagságával.

Október 27-én lelkipásztorunk és az egész gyülekezet előtt tettek bizonyosságot arról, hogyan ismerték meg Istent, miként fogadták el személyes megváltójuknak az ÚR Jézus Krisztust, és hogyan vezette és formálta őket Isten Szentlelke. A lelkesi áldásokat követően *Guba István* helyettes gondnokunk köszöntötte a konfirmáltakat a gyülekezet nevében, és átadta nekik a konfirmációi okleveleket. A konfirmáció megerősítést jelent. Isten megerősít bennünket abban, hogy személy szerint Istent is odaadta Egyszülött Fiát. Óáltala bűnbocsánatot és örök

4 Lámpás

életet szerzett nekünk, és befogad az Ő mennyei országába, ha mi is befogadjuk Őt a szívünkbe és elfogadjuk életünk Urának.

A konfirmáció megerősítés, amikor Isten erőt ad a benne bízónak, hogy bizonyosságot tudjanak tenni az átélt szabadulásról, Isten vezető és gondoskodó szeretetéről. A Krisztusban bízó ember megerősíti Isten és az egész gyülekezet közössége előtt, hogy Jézus Krisztushoz és az Ő anyaszentegyházához akar tartozni.

A konfirmálók bizonyágtétele megerősíti a gyülekezet közösségét és tagjait, hogy Isten országa és református egyházunk épül, és nem leépül. Ugyanakkor bátorítást ad a gyülekezet minden tagjának, hogy ne féljen a bizonyágtételtől, hanem bátran vallja meg, hogy kihez tartozik, hogy milyen hatalmas Urunk és Megváltónk van.

A gyülekezet közössége is megerősíti a konfirmálókat, hogy jó döntést hoztak, és szeretettel fogadja be őket, mint lelki építőköveket, akik által Isten országa épül és erősödik.

Ilyen Istentől jövő örömteli megerősítésben volt részünk október utolsó vasárnapján, amikor két felnőtt testvérnőnk gyülekezetünk teljes jogú tagjává vált.

Pádár Zoltán
beosztott lelkipásztor

Kékkeresztes találkozó Hatvanban ☒

2013. május 12-én vasárnap gyógyult szenvedélybetegek utógondozó csoportjának meghívására az ország számos pontjáról érkeztek vendégek hatvani gyülekezetünkbe. Az alkalom istentisztelettel kezdődött, majd egy gyomai testvérünk tett bizonyosságot arról, miként szabadult meg az alkohol rabságából.

Ebéd után *Kim Sun Taik* missziós lelkipásztor és felesége *Bo Kyeung* számoltak be a szórványokban és Hatvanban végzett munkájukról. A beszámoló után megajándékoztak minket egy gyönyörű énekkel. Ezt követte *Ron Seck* amerikai missziós lelkipásztor érdekes igehirdetése, érintve az alkoholt, a drogot, sőt a munkamánia lélekkárosítását is! A dicsőítő csoport énekei végig kísérték napunkat, sok dalt a vendégekkel együtt énekelve. A családi hangulatú találkozó *Némethné Balog Katalin* MKKE vezető igehirdetésével zárult. Valóban átértük a nap Igéjét: „*A tanítványok azonban megteltek örömmel és Szentlélekkel*” (ApCsel 13,52).

Hálás köszönet a Hatvani Református Gyülekezetnek a sok segítségért, a helyért és szolgálatért!

Kékkeresztes csoportalkalmakat minden pénteken 18 órakor a hatvani református gyülekezeti teremben tartjuk. Várunk minden gyógyulni vágyó és gyógyult szenvedélybeteget. Az érdeklődőket is szívesen látjuk!

Kollár László

K Ö S Z Ö N E T

Kedves Testvéreink!

Hálásan köszöni Presbitériumunk az egész évben

befizetett egyházfenntartói járulékokat és adományokat. Istennek legyen hála, hogy kegyelméből gondoskodott arról, hogy az idén is betölthettük szolgálatunkat. Kérjük, hogy együtt imádkozzunk azért, hogy egyházközségünk mindenben Istent dicsőítse meg, fény és élő üzenet lehessen továbbra is Hatvanban és szórványainkban. Hisszük, hogy van küldetésünk társadalmunkban. Ez nem más, mint a Jézus Krisztusban ajándékozott szeretet közlése, a megtérésben elnyerhető bűnbocsánat és új élet ajándékának hirdetése. A Presbitérium nevében,

Édes Zoltán gondnok és Dr. Tatai István lelkipásztor

MEGHÍVÓK

Adventi-karácsonyi alkalmaink rendje

Szórványokban:

Lőrinci, 8-án 2-kor (napközis épület)
Petőfibánya, 15-én 3-kor (közösségi ház)
Ecséd, 18-án 3-kor (Óvári Ilona otthonában)
Apc, 22-én fél 5-kor (Zoó Erzsébet otthonában)
Pásztó, 22-én 3-kor (ev. templomban)
Heréd, 25-én fél 9-kor (ev. templomban)
Bátonyterenye, 25-én 11-kor (gyül. házban)
Jobbágyi, 25-én 3-kor (kistemplomban)
Tar, 25-én fél 5-kor (Széplaki Mihályné otthonában)
Szirák, 26-án 10-kor (ev. templomban)

Hatvanban:

KÜLÖNLEGES ADVENTI DÉLUTÁN

bábelőadással december 15-én 4-kor

CSALÁDI SZÓRVÁNY-KARÁCSONY, 21-én

szombaton 4-kor. Bérelt autóbusz Bátonyterenyéről indul 2.15-kor. Megáll Taron (2.40), Pásztón (2.45), Jobbágyiban (3.00), Apcon (3.10), Petőfibányán (3.20), Selypi elágazásnál (3.25) és Lőrinciben a templomnál (3.30). Visszaindulás kb. 6.45-kor. Minden szórványközösségtől örömmel vennénk szolgálatot. Ez lehet vers, bizonyágtétel, dal, vagy színdarab.

SZENTESTE, este 6-kor

KARÁCSONY MINDKÉT NAPJÁN 10-kor

ÓÉV este 6-kor,

ÚJÉV reggel 10-kor

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.

Tördelés szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

Korrektor: Biro-Blaskovics Judit

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.

E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Lámpás honlapunkon is olvasható: <http://www.hatvanref.hu>

Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre